

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

I. évf. 7. sz.
2005. OKTÓBER
(LXXVI.évf.15.813 sz.)

„A világ egyetlen népe sem tett annyit az emberi szabadságért és az igazság győzelméért, mint a láncra vert és leigázott magyar nép. Csak úgy lehetünk hűek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk azt az eszmét, és fel nem adjuk azt az álmot, amelyért a magyar hősök az életüket adták.”

(Albert Camus, Párizs, 1956. december)

EMLEKEZTETŐ 1956. OKTÓBER 23-RA

Emlékezzen, aki él, mert úgy született a szabadság, hogy a pesti utcán folyt a vér...

A világnak kötelessége végre felfognia, hogy érte, a ma élő nemzedékekért folyt az ártatlan magyar ifjúság drága vére! 1956-ban a világ, de főleg Magyarország meg volt bolondítva a szocializmus mákonyával és mi, magyarok, vettük a bátorságot és a hazug világ szemébe mondtuk egy szívvel és egy lélekkel, hogy

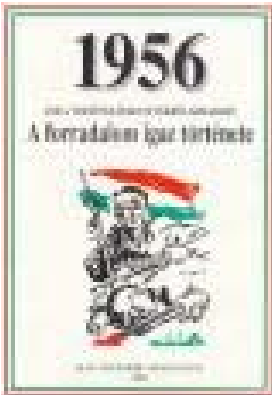
ELÉG VOLT!

Elég volt a hazugságból, a magyarság pusztításából, elég volt az emberiség világméretű becsapásából! A világ megdöbbenve látta, hogy van a világon valahol egy kicsi nép, mely többre tartja az emberi szabadságot az embertelen életnél.

Résztevője voltam annak a gyönyörűségnek, amit úgy hív a világ:

FORRADALOM,

és hosszú évek óta keresem, kutatom, mi váltja ki az emberi lélekből ezt a nagy összetartozást, hogy egyet gondolunk, együtt merünk, egyet akarunk, és egyet teszünk. Ez a nagy összetartozás volt az 1956-os magyar forradalom legnagyobb csodája. Ebben a nagy összefogásban volt az ereje. Igaz, hogy a világ legnagyobb katonai ereje leverte a forradalmunkat, de amíg magyar ember él a világon, szent kötelessége, hogy hirdesse a magyar nép igazát, mert erre kötelezi az ártatlanok kiömlött drága vére és a magyar hazánk meggyalázottsága. Isten adjon erőt, hogy ebből a küzdelemből a magyarság

ön magára találva, megerősödvé kerüljön ki és egy szabad, állampolgárságát minden magyarnak megadó Magyarország járuljon hozzá az emberiség egyetemes fejlődéséhez.

Dicsőség néked Magyarország!

Dicsőség néked, Nemzetem!
(Rácz Sándor, az 1956. november 16-án megválasztott Nagybudapesti Központi Munkástanács elnöke)

Ima Hazánkért

„...És ha most erős kommunista terror van is - egyáltalán nem tartom reménytelennek a jövőt, egy kicsit se hajlok pesszimizmusra, hanem ragyogó hittel és reménységgel tekintek a holnap elébe, mert tudom, és megingathatatlan bizakodásom az: nem omlott hiába mártírjaink vére - sirjukon kivirul még hamarosan a szabadság igazi, szép virága; a magyar nemzet boldog napja hamarosan feljő, csak tántoríthatatlanul tartunk ki a küzdelemben ezekben a fekete napokban, mindenki azon a pontján életének, ahová rendelte a Haza!”

(Karcag-Botonás, 1957. január 1)

Tüntetés 1956. november elején FOTO HORVÁTH

A San Martin Szobor megkoszorúzása a forradalom 4-ik évfordulóján 1960 okt. 23

A San Martín szobor megkoszorúzása a forradalom 4. évfordulóján, 1960. október 23. Elöl: Gyányi Magda és Blahó Ervin. FOTO HORVÁTH

Az előttünk álló október hónap a megemlékezések hónapja. Gyásznapok, de örömneppek is, dátum dátumot követ: Az 1849. október 6-i Aradi Vértanúk, az idén nálunk október 19-re eső Anyák napja, az örökemlékű, dicső 1956. október 23-án kezdődő Forradalom és Szabadságharc, a Reformáció ünnepe az 1517. október 31-én Luther Márton 95 tézise nyilvánossá tétele emlékére... Szerény lehetőségeinknek megfelelően igyekszünk mindegyiknek megadni kellő fejhajtásunkat, ha csak röviden is. Kérjük az Olvasót, kövessen minket ebben az igyekezetünkben.

Soproni Bálint: A magyarok (1970. aug. 1.)

Mikor Anyámat néha megkérdem:
Mi is volt Pesten, ötvenhatban,
Mert itt is, ott is hallok róla
S mindenki szinte áhitatban
Említi október huszonháromat...
Anyám szeme csupa csodálat
És akár csak az imát mondja.

Igen, Anyám, a szép meséket
Szívesen hallgatom, de... nézzed,
A meséd igaz nem lehet...
Akiket én itt ismerek,
A köztünk élő magyarok...
...Nem olyanok!

Órákig elmesélget róla...
Hogy akkor... minden magyar ember
Egy volt, testvér, egy test - egy lélek,
Az ördöggel is szembeszálltak
S az orosz ágyúktól nem féltek...
Hogy akkor... minden magyar szíve
Egyformán, egy ütemre dobbant
S hiába kaszált a gépfegyver
S hiába özönlött a sok tank...
Hogy akkor... egymást segítette
Paraszt és polgár és diák
S a hazájáért minden magyar
Habozás nélkül mind kiállt...

S amikor ezt Anyámnak mondom,
Csak fejét rázza, s mosolyog:
Te kicsiny vagy még, gyermek vagy még,
Ezt megítélni nem tudod.
Ötvenhat igaz volt, és valóság,
Hidd el, ha anyád mondja azt,
Tán amit itt látsz s itt tapasztalsz,
Az a mese, az nem igaz!
Mert a magyar, ha jó a dolga,
Olyan, mint bárki más, de hogyha
Csattan a Sorsnak ostora,
A magyar akkor, mind egy szálig
Mesébe illő hőssé válik
...S ezért nem gőzök le soha!

Tollas Tibor: OKTÓBER 23

Rian a föld, a falak dőlnek,
Kék harsonákkal zeng az ég.
S barlangjából a dohos kőnek
Az ember újra fényre lép.

Fonnyadt testünket záporozza,
Sápadt arcunkra hull a nap.
Szédülten szinte tántorogva
Szabadság, szívjuk sugarad.

Sötétből tárul ki a szívünk,
Bíbor virág a föld felett.
A szolgaságból fényt derítünk,
Fegyver nélkül is győzteset.

Az egész világról, az öt földrésről özönlöttek először a főlháborodás, majd a mély együttérzés jelei. Európa, Észak- és Dél-Amerika, Ausztrália, Ázsia és Afrika költői versben fejezték ki a lelkiükben fölcsendülő fájdalmat. **Íme egy példa Argentínából:** (A Magyar Október költői visszhangja a Nagyvilágban gyűjteményből, 1956 Gloria victis, Nemzetőr kiadása 1986)

Gustavo García Saraví:

Magyarországhoz

Dr. Máthé Ernőnek

Már esthomályba hulltál, gránátok és vasak
S bitófák közül is, - bár magány láncra vereten, -
Száll fel a hallgatásod s villogó fényeiddben
Ég a szuronybozót és rőt az alkonyat

Mily fohászok szállnak s milyen gyilkos szavak
Csapódnak le a síró, vad, kietlen
Homokra, a sivatag gyűlöletben
A szenvedés lova vajon hová ragad?

Könnyek őszirózsái, dúló vasak, bitók
Csóktalan kihült ajkak, végső búcsúszavak
Alkonyi tája és égő szunyogbozót,

Szelid emlékezés rab országa s a lándzsa
Vég-akkordja a szívében s egy fájó akarat:
Győzni hősként és megpihenni egy imába.

Spanyolból fordította: Mikszáth Antal

TISZTELETADÁS:
1956-os FORRADALOM
Vasárnap, okt. 30-án, 17 óra. A Hungáriában
Pje. Juncal 4250 - Olivos

NAGYSZABÁSÚ OPERA és OPERETTEST a TEATRO COLÓNBAN

A magyar kolónia ünnepe

A szó legszorosabb értelmében MINDEN összeesküdött annak érdekében, hogy ellehetetlenítse az ARS HUNGARICA által szervezett Colón föllépést. Elsősorban a hosszú heteken át tartó sztrájk a Colón-személyzet különböző szakszervezetén belül; koncert- és operadátumok elnapolása, főképpen a Martha Argerich világhírű művésznő fesztiváljának az ajtó előtt szószéri „kitessékelése” és

végleges megghiúsítása; a beígért és nagyon szükséges akusztikai szigetelés hiánya; az aznapi szokatlanul hideg, esős idő; tetejébe a bejelentett autóbusz sztrájk, amit csak a déli órákban mondtak le és erről igen sokan nem is értesültek – mindez elrettentő volt a közönségre, amely beállított arra, hogy „a Colón zárva van”... Hogyan látta mindezt a kolozsvári születésű Kírkósa Orsolya?

Argentínai Magyar Hírlap: Hogyan reagáltál a Colón ter-mére és általában a publikumra: volt benned izgalom?

KIRKÓSA ORSOLYA: Maga az épület valami csodálatos, gyönyörű, nagyon jó az akusztikája. A Colónban énekelni egy óriási megtiszteltetés. Én rettenetesen boldog voltam, hogy a Colónban énekeltem, komolyan. Egyáltalán nem izgultam, kimentem a színpadra és mintha otthon lettem volna. Általában mindenki lehet egy kis félsz, amikor ilyen híres helyre megy énekelni, de bennem nem volt egyáltalán.

Beszélgetés a nagykövetségen

FOTO JAKAB

AMH: Kényes kérdés: Mi a véleményed a kísérőidről?

KO: Kezdjük az énekekkel. Ez nem egy profi énekkar, de én nagyon meg vagyok elégedve velük. Annyira lelkesen csinálják, hogy sok profi énekkar elbújhat mellette.

- **A zenekar?** A próbákon fegyelmetlenek voltak, így a 3. próbán én emiatt ki is buktam és mérges voltam. Nem vitték haza a kottákat, nem gyakoroltak, bele voltak bújva a kottába és se (*Leidemann*) Sylviára nem figyeltek, se rám. A 4. próbán már összeszedték magukat és ez aránylag látszott a koncerten is. Nincsenek ahhoz szokva, hogy énekest kísérjenek. Ez külön „tudomány”, ezt abszolút meg kell tanulni, főleg az operetben kísérni. Mert nem könnyű. Ez más, mint amit eddig játszottak.

- **A szólisták közül a tenorista nagyon jó technikával énekel.** Gyönyörű hangja van, és nagyon jó kiállítású férfi. A lányok, főleg a két alt, nem nagy hangok. A szoprán ügyes volt, a bariton is. Mondták, hogy egyesek fáradtak voltak. Ha valaki a Colónban énekel, akkor az előtte való nap pihenjen, hogy ne legyen fáradt, legalábbis én így gondolom. Persze nem lehet elvárni spanyolnyelvű emberektől, hogy magyarul jól énekeljenek. Mert hát magyarul megtanulni... az én apám azt mondta, hogy ha valaki nem olyan szerencsés, hogy magyarnak szülessen, az soha nem fog tudni megtanulni rendesen magyarul.

AMH: Ahhoz képest, hogy nem volt tele, a publikum visszhangja jó volt? Volt elég taps, lelkesedés?

KIRKÓSA ORSOLYA FOTO ORIG.

KO: Nagyon jó közönség volt, az elején a Székelyfonót nem tudták hova tenni, ez biztos nem könnyű darab. Főleg ha a fül nincsen hozzá szokva. Utána belejötték. A Csitári után már tapsoltak, már bátrabbak voltak.

AMH: Meséld kicsit eddigi pályádról!

KO: Néhány éve részt vettem Majkon egy mesterkurzuson, és a zárókoncerten, ami természetesen zenekarral zajlott, Toscát énekeltem, a *Vissi d'arte-t*. Jelen volt Roland Bader karmester, és a koncert után odajött, hogy mennyire tetszett neki és mit szólnék egy turnéhoz a krakkói Operaházzal? Tudod-e a szerepet? Mondom, természetesen. Nem tudtam a szerepet, de hazamentem és egy hónap alatt megtanultam, és aztán egy évig dolgoztam rajta, amíg beült. És akkor másfél hónapig turnéztunk Németország különböző városaiban. Utána Magyarországon énekeltem a Macbethet, a Szilágyi Erzsébetet a Hunyadiból, Attilából az Odabellát a Margitszigeti szabadtéri színpadon, tavaly ősszel meg Debrecenben is volt a bemutató, aztán a Trubadúr Leonoráját. Most a Puccini Turandot az, amit nagyon szeretnék énekelni.

AMH: Hát az egy olyan Birgit Nilsson szerep...

KO: Attól függ, hogy az ember hogy énekl, és mit énekel vele egy időben. Vele párhuzamosan nem lehet énekelni - mondjuk - Szilágyi Erzsébetet vagy Lady Macbethet. Hanem akkor csak Turandotot. De azt is úgy, hogy egy héten egyet. Ebben a korban, amiben én vagyok ezt így kell, mert különben 40 évesen már foghatom is a kalapomat...

AMH: Nem az a baj a fiatalabb gárdával, hogy túl gyakran fogadnak el megbízásokat a fölgyorsult közlekedés adta lehetőségével?

KO: Általában a fiatal énekes nem tud megélni a fizetéséből. Ezért muszáj ide-oda röpködjön, és így nincs is ideje a dolgoknak beérni. Ez mindenütt így van, sajnos. Emellett állandóan jönnek a fiatalok, főleg Ázsiából.

AMH: Ez most egy új tendencia? És jők jönnek?

KO: Nagyon sokan jönnek. Technikailag megoldanak mindent, ami le van írva a kottában, ellenben lélek nélkül énekelnek. Nem tudják valóban átérezni. Valahogy nem az ő világuk. Sok helyen szeretik őket, de Magyarországon nem nagyon.

AMH: Mi az, ami fekszik neked a legjobban?

KO: Az olasz opera. Azokat szeretem. Valahogy a saját életemet látom bennük. Verdi, Puccini, Mascagni, igazán a veristák. Azt mondják, hogy egyszer majd Wagner énekesnő leszek, de én előtte azért az olaszokat el szeretném énekelni.

AMH: Régebben olyan nevek voltak, mint Marton Éva, Sass Sylvia, nemzetközi nevek. Ki most szerinted elismerten díva, sztár ma Magyarországon?

folyt. a 3. oldalon

Kedves Zsuzsó!

Siskével együtt le vagyunk sújtva. Drága, kicsi Bakos Baba, hát mégiscsak elment... Aki nemcsak a vacsoráinkat édesítette meg a süteményeivel, hanem az életben való tájékozódásunkat is segítette szerény, zajtalan jelenlétével, azt a talán illuzórikus biztonságérzetet táplálva bennünk, hogy amíg ilyen kedves, ilyen a virágillat természetességével szeretetre méltó emberek élnek közöttünk, addig nem lehet nagyobb baj a világban. Aki úgy volt észrevétlen, hogy ha nem láttuk a megszokott helyén, azonnal hiányzott. És a megszokott helye alatt nemcsak a pult és a fal közötti szűk területet értem, ahol utánozhatatlan, csak az ő számára követhető testtartásban ült, hátát a falnak vetve, hanem azt a helyet is, amit a magyar kolónia és a tágabb (olivosi) társadalom bonyolult emberi térszerkezetében foglalt el.

Kicsinységében is biztos, mozdíthatatlan pont volt, a megbízhatóság ethoszának a megtestesülése. Pedig a sorsa nem kényeztette el; mégis, ha valaki, ő tökéletes példáját adta annak a csak kevesek által követni tudott magatartásnak, amely egy különben elemi felismerésen nyugszik: nem az a dolgunk ezen a földön, hogy minden körülmények között sikeresek legyünk, hanem hogy minden körülmények között méltósággal viseljük sorsunkat, akárhogyan is alakul. Iszonyatos betegségét is így viselte. Most, amikor mosolyának, törékeny kis figurájának az emlékéit immár legdrágább kincseink között őrizzük, ezt a méltóságot is csodáljuk benne, és szomorúságunkat önvizsgáló szemlélődéssé oldja a bizonyosság, hogy titkára minékünk is szükségünk van, lesz, volt, vagy pontosabban: volna... Vacsorák, rendezvények után a Hungáriában számadásra, elszámolásra mindig önála jelentkeztünk.

Sorolnám most is, hogy mivel tartozom neki, de... nem tudok a végére jutni. Csöndesen megölelem hát, mint minden alkalommal tettem, amikor találkoztunk vagy búcsúztunk, és akadozó szavakkal megköszönöm a barátságát. S miközben gondolatban megkoszorúzom a falat, amely előtt minden este ott ült, Siske nevében is mélyen fejet hajtok hűséggel végigélte élete előtt.

Szőnyi Ferenc, Budapest

Az Olvasó írja...

Kedves Zsuzsó!

Szeretnék elmondani az olvasóknak egy tanulságos esetet, ami velünk illetve az unokámmal történt. Karácsonyra kiscicával lepte meg a Jézuska, majd rövidesen anyukája jóvoltából mégegy cica is érkezett a házhoz. Ezek az első kedvencek, amiket megengedtünk magunknak, mivel emeleti lakásban lakunk. Mindannyiunkat sok-sok örömmel töltött el az új helyzet, a gyerekekre nagyon pozitív hatással volt (tolerancia, gondoskodó törődés, stb.) Azután a kisebbik unokám betegeskedni kezdett, mind jobban. Légzési problémái voltak, nagyon komolyak, három hónapig otthon betegeskedett, a hagyományos és homeopátiás kezeléseket között hajózva. Eredmény - semmi... Szívesen volt otthon, naphosszat szeretgethette a cicusokat, akik közben szülői örömök elébe néztek, és már hét cicust dédelgethetett. Közben négyszer rohantunk vele lélegeztető gépre. Már nem tudom, kiben merült fel az allergia gyanúja, de minden problémát az okozott. A cicusoktól meg kellett válnunk. Jött természetesen a lelki dráma. Most kutyája van. Három sétáltatás után az én tisztem lett a kutyus ajnázása... Na mindegy, azt mondják, jót tesz a vérnyomásnak. Hát csak ezt szerettem volna elmondani. Nem árt, ha jól körülnézünk a házikedvenc kiválasztásánál!

Kiss Piroska

Kedves Zsuzsó!

Szívből szeretnék gratulálni az újsághoz. Nagyon szívesen olvasgatom a HungArgenNews híreit is. Közben összejöttem Haas Istvánnal /a festőművésszel/, aki családja történetének rejtélyét éppen a hírleveleden keresztül tudta csak megoldani! Egymásra találtak az egymásnak ismeretlen féltettvérek, regénybe illő dolog... Látod, milyen jó szolgálatot tett már így is ez a magyar-argentín nemzetközi hírszolgálat! Az argentin kis sziget továbbra is előljár példával megmaradása érdekében. Ajó munkához kívánok jó egészséget és sok sikert!

Vigyétek tovább azt a lelkületet, amit még néhányan képviselünk! Szeretettel öllelek

Goeffrey Thomasné,
Szabó Kati, Budapest

KÉRÉS

Tavaly a magyarországi szolgáltatónk, feltehetően a Miniszterelnökség Turisztikai Államtitkársága kérésére elvette a már világszerte ismert címünket. Adtak ugyan egy másikat (www.hungarian-history.hu), de nem hirdették meg a szokásos három hónapon keresztül a címváltozást.

Ezért a látogatottságunk a béka feneké alá esett, mert régi olvasóink, kutatóink már nem találtak bennünket. Azelőtt a rendkívül fontos „Gov” címről sok érdeklődőnk volt, ma úgyszólván semmi. Látogatónk 58%-a magyarországi és csak 18% észak-amerikai. Régebben ez pont fordítva volt.

Ezért egy évvel ezelőtt egy másik - kanadai - szolgáltatót választottunk. Az új címünk megismertetése rendkívül lassú folyamat. Ma az átlagos napi látogatónk száma mindössze 12. Ezt csak úgy tudjuk emelni, ha a Google felismeri jelentőségünket.

Megkérlek tehát, hogy a következő négy hétben többször keress bennünket a Google-en keresztül a következő címszavak egyikével: Corvinus, Corvinus Library, Hungarian History, Hungary

Amikor előjön vagy tíz-tizenöt cím, válassz a miénket: www.hungarianhistory.com. Ha sokan keresnek bennünket, akkor a Google előre sorolja a címünket és több látogatónk lesz. Ha hajlandó vagy hetenként néhány percet rászánni, visszanyerjük régi „klienseinket”. Ez hazánk jövője érdekében létfontosságú!

Kérlek, tedd meg ezt az apró, de nagyjelentőségű szolgálatot hazánkért. Jó Munkát! Szabolcs bá (Magyaródy Szabolcs)

Kedves Zsuzsó!

Legutolsó AMISZ gyűlésünkön elhatároztuk, hogy segítünk az erdélyi árvízkárosult honfitársainkon. Novemberre gyűjtenünk kellene kereken 5-6000 dollárt, hogy egy család tető alá kerülhessen. Módját két úton vezetnénk le: Egyrészt a hozzájárulások megindítása az intézményeken keresztül, másrészt külön rendezvényeken keresztül, ahol a bevétel erre a célra menne.

Szeretnénk tehát figyelmeztetni az olvasókat, hogy ezekre a gyűjtési akciókra október-november folyamán várjuk a hozzájárulásukat. Vattay Miklós, titkár

KIRKÓSA ORSOLYA - folyt. a 2. oldalról

KO: Most Lukács Gyöngyi. Amikor engem felvettek az énekkarba az Operában ezelőtt 3 évvel, az első darab, mint énekkaros, amivel felléptem, a Verdi Macbeth volt, és Lukács Gyöngyi volt a Lady. Tavaly decemberben pedig én voltam már a Lady, négy előadásom volt a budapesti Operaházban, és az a hír járja, hogy állítólag Lukács Gyöngyi volt az, aki szólt az én érdekemben, hogy engem kéne foglalkoztatni, mint Lady.

AMH: Az szép tőle, hiszen a sztárok általában inkább féltékenyek és önzöek.

KO: Ahova eljutott, egyedül jutott el. Nagyon nagy tehetségű művész. Kicsit másabb, mint amit megszoktunk, de a tehetséget elismeri. Ez nagy szó. A másik az Sümegi Eszter. Nagyon tehetséges, szintén szoprán, nem az a súlyosabb fajta, mint Lukács Gyöngyi, de kitűnő. Ő is sztár.

AMH: Mi az, ami szerinted a hangodnak nem tenne jót és amit nem énekelnél?

KO: A Verdi Nabuccóban az Abigail borzasztó extrém szerep és azt még nem szívesen énekelném. Természetesen benne van a repertoáromban, mert mindig készen, betanulva kell várni a lehetőséget. Most még a Richard Straussokat sem. Egész Wagner-szerepet nyilvánosan még nem énekeltem, csak áriát. A Wagnerek közül, ami menne most, az a Tannhäuser, a Lohengrin és a Bolygó hollandi, a többi még vár. Most kezdtem el németül tanulni, mert ahhoz, hogy az ember Wagnert énekeljen, előbb meg kell tanulni németül! De nem Sentával kezdeném, előbb inkább a Vénusszal és utána Erzsébettel a Tannhäuserből. Ezek még kihívások, amik várnak rám, de én úgy gondolom, hogy még nem késtem le semmiről. Néha türelmetlen az ember és szeretne nagyobb lépésekkel előre menni, de ezt sajnos nem lehet. Ki kell várni mindennek az idejét. Jelenlegi repertoáromban már meg van tanulva a Szilágyi Erzsébet, Nabucco, Macbeth, Attila, Trubadúr, Parasztszület, Tosca, Turandot. És a Denevér Rozalindája, azzal diplomáztam még Kolozsváron!

AMH: Hogy érzi az ember azt, hogy egy megtanult szerep „beül”?

KO: Reggel 9-kor vagy 10-kor minden további nélkül el lehet énekelni! Akkor megvan. De ha az ember azon gondolkodik, hogy hova is tegye azt a bizonyos nehéz hangot, akkor az még nincs meg...
AMH: Mennyi idő neked egy ilyen végleges megtanulás?

KO: Egy szerepet meg lehet egy hónap alatt is tanulni. Így voltam az Odabellával, de azután kell neki egy jó év, amíg beül. Szóval, az ember elénekli, utána egy picit elteszi és akkor az ülepszik. A Macbethtel is egy év volt, amíg beült. Dehát az nagyon hosszú is, sok az anyag, és azért kell neki egy év, mert borzasztó nehéz.

AMH: Az ezzel járó színészkedést hogy tanultad meg? Az természetesen jön nálad?

KO: A Toscával egyetlenegy kistermi összpóránk volt! Ez azt jelenti, hogy az énekesek a karmesterrel és a zongoristával próbálnak. Utána volt egy színpadi rendpróba, díszletek és jelmez nélkül, és egyetlen egy zenekari ülőpróba. És utána kaptam egy videokazettát, hogy azt nézegessem 3 napig... Mármost, egy pályakezdővel ilyen nem lehet csinálni!... Szóval bedobtak a mélyvízbe, egyből. Az én előadásom volt az első, azt felváltva énekeltek két szereposztásban. Mielőtt bementem volna, azon gondolkodtam, hogy - *kell ez nekem?* De utána jött az a rész, hogy *Mario, Mario!* - be kell lépni, be kell menni, onnan tovább már nem volt visszaút! Nagyon nehéz volt és természetesen voltak bakik. Nem volt rendesen betanulva a rendezés.

Az Attilával úgy voltam, hogy Alföldi Róbert volt a rendező, és reggel-este próbáltunk. Így rendesen meg is volt, és Robi alkalmat nyújtott arra, hogy az ember saját magát adja.

AMH: A Margit szigeten ugye mikrofonnal énekeltek?

KO: Érdekes volt. Három szereposztás volt, nekem csak a debreceni bemutatót kellett volna megcsinálni. Június 7-én mentem Debrecenbe próbálni, és július 10-én volt az előadás. Három volt úgy egymás után, és engem 30-án hazaküldtek, és mondták, hogy akkor majd szeptemberben találkozunk. Következő héten felhívtak, hogy be kéne ugrani, mert az első szereposztás lemondta. Most nekem nem volt kész a jelmezem, életemben nem énekeltem mikroporttal, amikor hazajöttem 30-án félretettem a kottát, mondták, hogy ráér majd augusztusban újból elővenni... Hát kiderült, hogy a jelmezt meg lehet varrni két nap alatt, nem kell hónapokat várni rá, nem olyan nagyon nehéz mikroporttal énekelni, és hogyha az embert igazán segítik az ügyelők meg a sugó, egészen jó előadást lehet így is produkálni.

AMH: A trend most a rendezésekkel a teljes átállás a modernre. Ez folytatódik?

KO: Sajnos, igen. Volt egy Lohegrin bemutató másfél évvel ezelőtt az Erkel színházban Budapesten, Katharina Wagner (a komponista dédunokája. Szerk.) rendezte, és hát maga a rendezés nem volt rossz, jól volt megcsinálva, csak *semmi* köze nem volt Wagnerhez. Szenzációs énekesek voltak: Marton Éva, Ferenc Béla, Sümegi Eszter, Kis B. Attila, és mégis: a rendezés miatt nagyon sokat vesztett az értékéből, a jellegéből. Az egész egyfajta kelet-németországi választási kampányra épült... A magyar közönség Budapesten nem arról híres, hogy füttyöl, de *ezt* kifüttyülték...

AMH: Most már Magyarországon mindent eredeti nyelven énekelnek?

KO: Hála a jó Istennek, igen. De úgy a 80-as évek közepe tájt volt Kolozsváron háromnyelvű előadás is, Verdi Álarcos bálja, remek hangokkal. Volt, aki magyarul énekelte, nagynénem volt az Amelia, ő olaszul énekel, és mert Kolozsváron két operaház van, magyar meg román, a vendégművész románul énekel.

AMH: Tehát neked a családban van már művészvna, énekes?

KO: Az én nagymamám Budapesten zeneakadémista volt, de jött a háború és sajnos haza kellett menjen, tanítónő lett aztán, szült négy gyermeket, apám a legnagyobb. Nagynénem pedig énekesnő lett. Az ő férje is énekes, Kolozsváron énekelnek, amúgy sokszor énekeltek Budapesten is. A nagymamám, mielőtt meghalt volna, ezelőtt három évvel augusztusban elbúcsúzott tőlem és azt mondta, hogy „unokám, te énekelj mindig szépen, én ott leszek veled”. És ezt érzem. Főleg a Hunyadi bemutatón éreztem, hogy ott van. Végig ott volt velem. Bennem látta az ő be nem teljesedett pályáját.

AMH: Ha azt mondod: „haza kellett mennie” nagymamádnak, az mit jelent? És neked mit jelent?

KO: Nagymamám Pesten egyedül volt. Hazament, nem is Kolozsvárra, hanem Szamosújvárra, mert ott lakott a családja. Az örmény város, mi félig örmények vagyunk. Ugye neki a Haza az volt a minden, a család.

- Én nem tudom... Ha Budapesten vagyok, akkor az az itthon és Erdély az otthon, és ha Erdélyben vagyok, akkor fordítva. Nem is annyira Kolozsvár hiányzik, hanem a hegyek, a természet! Aazonban én valahogy próbálom megtalálni magam a világban.

AMH: Hát muszáj is, hiszen ha énekesnő vagy, akkor mehetsz ide-oda. Nem remélted azt, hogy esetleg itt egy próbaénekre behívna?

KO: De, szerettem volna, de szerencsére találkoztam olyan emberrel, aki segít elkerülni Jerevánba, a jereváni Operaházba. Emellett úgy tudom, hogy ezt a koncertet fölvezték, ha érdeklő őket, megnézhetik. Ha pedig tetszem, akkor el tudnak érni.

AMH: A magunk részéről nagyon reméljük, hogy nemsokára megörvendeztetsz újból! Sok szerencsét kívánunk pályádhoz, és köszönjük ittlétedet!

DURAY MIKLÓS 60 ÉVES

(Molnár Pál interjúja nyomán)

(Duray Miklós jelképe a meghurcolt felvidéki ellenálló politikusnak. Kutyaszorító című könyvét az emigrációban sikerült kiadnia Püskínél 1983-ban New Yorkban, az előszót Csoóri Sándor írta, amiért a díjnyertes író Magyarországon hosszú időre irástilalom sújtotta. A bátor könyv kikölcsonözhető a HKK könyvtárából. Szerk.)

Molnár Pál: Ön a közéleti pályáját a József Attila Ifjúsági Klub egyik vezetőjeként kezdte. Az idén éppen József Attila századik születésnapját ünnepeljük. Ő annak idején leírta azt a verssort is, hogy „magyarságot a magyarnak”. Ha most körülnézne, vajon mit gondolna ennek a kérésnek az érvényesüléséről?

Duray Miklós: Sokszor gondolkodtam azon, hogy mi lett volna akkor, ha József Attila nem hal meg időben, és mondjuk túlélte volna a II. világháborút.

József Attila valószínűleg most írná életének legtragikusabb verseit

Akkor a magyar kommunistáknak a börtönében halt volna meg, és hogyha élt volna még a rendszerváltozáskor is, és még utána is, lehet, hogy megőrült volna. Valószínűleg most írná életének legtragikusabb verseit. Tehát szerencse, hogy meghalt akkor, amikor meghalt.

MP: 1990 előtt a felvidéki magyarság kutyaszorítóban volt; azóta kijött-e ebből a szorult helyzetéből?

DM: Nem 1990 előtt volt kutyaszorítóban, hanem már nagyon régen van kutyaszorítóban. Az I. világháború óta van olyan helyzetben a magyarság, amelyet így lehetne nevezni, és minden elszakított nemzet rész ilyen helyzetben van mind a rendszerváltozás előtt, mind pedig utána. Ugyanis a kutyaszorító nem a kutyaival kapcsolatos, hanem a kiüttlansággal.

MP: A Kutyaszorító az első könyve volt, a Ne félj, csak higgy a jelenlegi, legutóbbi. Milyen tekintetben mutat fejlődést az eltelt néhány évtized, ha a két kötetet összehasonlítjuk?

DM: Az első könyvem nem könyvnek készült. Barátom, Bence György filozófusról van szó; megkért arra, hogy készítsek magamról olyan bővebb életrajzi írást, amelyet lehet bármikor használni, hogyha bajba jutok, ez az 1970-es évek második felében volt. Leültem és kezdtem írni és lett belőle egy vaskos kézirat, szó szerint kézirat, mert kézzel írtam, és amikor legépeltem kiderült, hogy ez lényegesen több mint egy életrajz, inkább egy társadalomrajz, amelyben megjelenik az én életpályám is.

MP: (A 2004. december 5-én lezajlott népszavazásra utalva:) Amikor Magyarországon a politikusok magyarul buzdítják a választópolgárokat, hogy bátor hazafisággal szavazzanak nemmel az egységes magyar állampolgári egyenrangúságra, kiutasítják a hazából azokat, akik még mindig a nemzet egységében látják a közös jövőnk zálogát. Ekkor kezdett a nemzet egysége lazulni. Ezt az élményt azóta feldolgozta-e?

DM: Ezt nem nekem, mint elszakított magyarnak kell feldolgozni, hanem elsősorban a magyarországi magyaroknak. Mert nekünk ugyanis nincs más

Nekünk nincs más kiutunk, minthogy ragaszkodjunk a magyarsághoz, a nemzethez

kiutunk, minthogy ragaszkodjunk a magyarsághoz, a nemzethez, és azokhoz

az értékekhez, amelyek a nemzetet egyben tartják. Egy magyarországi magyarnak ilyen szempontból sokkal könnyebb a dolga. Mi pedig határon túli magyarok-ként, ha így viselkednénk, akkor holnapután már nem lennénk határon túli magyarok, hanem valamilyen asszimilált tömeg, és nem akarunk azok lenni. Soha sem fordult meg ilyesmi annak a fejében, aki mai napig magyarnak maradt Trianon után.

MP: De miért érdemes magyarnak maradni akár határokon túl, akár határokon innen?

DM: Amennyiben a magyarsághoz való tartozás az strandpapucs lenne, meg lehetne mondani, hogy miért ezt a strandpapucst kell venni, vagy miért a másikat, vagy miért nem érdemes

A nemzet és a nemzethez való tartozás semmiféle üzleti hasonlaltal nem magyarázható

egyéltalan strandpapucst venni. De mivelhogy a nemzet és a nemzethez való tartozás semmiféle üzleti hasonlaltal nem magyarázható, ennek következtében arra sem lehet válaszolni, hogy miért érdemes. Talán van egy válaszom: mert én így érzem magam jól.

MP: Megérti-e mindezt az a politikus, aki a televízióban egyszer úgy fogalmazott: ezért továbbra is azt mondjuk, hogy menjenek el az emberek, és szavazzanak nemmel erre a kérdésre?

DM: Remélem, hogy megérti, mert a standpapucs eléggé anyagszerű valami, és mondhatnám, hogy ez a példa eléggé közel áll az üzletszemléletű emberekhez. Tehát szerintem ezt megérti.

Kialakult egy olyan magatartás, amely az alapvető nemzeti kérdéseket negatívan vagy elutasítóan kezeli

MP: Koltai Gábor az ön utolsó könyvének az előszavában azt írja, hogy a rendszerváltozás ifjú magyar miniszterelnökének, Orbán Viktorának a Benes-dekrétumok érvényességét vitató 2001-es, az EU-ban kifejtett gondolatai nagyobb és erőteljesebb támogatást gerjesztettek az országhatáron belül, mint azon kívül. Ennek mi lehet az oka?

DM: Ha idegenként szemlélném Magyarországot és a magyarországi magyarságot, akkor valóban érthetetlen

Nem attól magyar valaki, hogy magyarul beszél, hanem attól, hogy tud magyarul gondolkodni

lenne számomra, hogy alapvetően a nemzeti kérdésekben miért alakulhat ki Magyarországon olyan vita, és olyan magatartás, amely tulajdonképpen az alapvető nemzeti kérdéseket negatívan vagy elutasítóan kezeli. Van egy élt ismerősöm, aki megtanult magyarul, és ő mondta nekem, hogy nem érti a magyarokat, hogy miért nem szeretik jobban a saját nemzetüket, és miért teszik tönkre a nemzetet. Tulajdonképpen én

folyt. az 5. oldalon

Magyar Tér: Szent István szoboravatás

A már díszes kerítéssel ellátott Székelykapu melletti Szent István mellszobrot szeptember 3-án felavattuk. Argentín himnusz, leleplezés az AMISZ főtitkára, Vattay Miklós és titkára, Paál Magdi által, majd a magyar és argentin zászlót Józsa Mátyás nagykövet és Takács István AMISZ elnök felhúzták. Ezután három felekezet részéről César Gogorza, evangélikus, Tóth Kristóf, református és a californiai Gerlach András, katolikus papok áldást mondtak.

Ünnepi beszédet tartott Takács István, Józsa Mátyás nagykövet és a városi hatóságokat képviselő Norberto La Porta, utóbbi külön dicsérvén az "eredeti és szép

emlékmű létezését, amely a Magyar Teret ékesíti." A zárószavaiban Vattay Miklós megköszönte a Bíró Alapítványnak (Fundación Biro) a tér fenntartási költségeinek vállalását,

valamint a bőkezű pénzügyi támogatóknak, hogy általuk a Magyar Tér létrejöhett.

Képviselve voltak a Szent László iskola növendékei, a cserkészek, a Regös Együttes és a Zrínyi Ifjúsági Kör - mint már gyakran, a harmadik generációs fiatalok. Közéjük sorolható az ünnepi műsort hatékonyan konferáló Kerekes Miklós cs.st. is.

A magyar himnusz eléneklésekor már a címeres magyar zászló lengett a magas zászlórúdon, és a város által kitett piros-fehér-zöld színű Plaza Hungria címtábla mutatta, hogy ez a tér 12.000 kilométer távolságra Magyarország nagyon szép és jellegzetes kis sarka.

(Szekács Miklós)

A Regösök büszkék Szent Istvánra!
FOTO JAKAB

A magasztos ünnepség margójára

Hogyan látta **Herczeg Ferenc?** (Pogányok)

Ímhol elindula Geiza fia István
Úgy megyen, úgy megyen át a széles Tiszán
Hatalmas feszület a kezében légyen
Ezer hóhérlégény, a nyomában mégyen.

És hogyan látta az ünnepélyünkön résztvevő udvari költőnk, **Zengúz?** A késlekedő La Porta Városi képviselőt is megörökíti, aki miatt nem egy ősz hajszál keletkezett az izgatott szervezők halántékán...

Az esemény nagyon fontos
Főleg, ha mindenki pontos.

Várunk, türelem, zenés akkordokkal,
Rendezők küzdenek szervező gondokkal,
Hiába áldana Szent István, Szent László
Hiányzik, elkésik a felhúzó zászló.

Németek pontosak, nevük majdnem FAÁG
A Németek Terénél, színtén nagy volt késés,
Ott is "Puerta" miatt. -"Genug!" mondta követ.
Itt hát várakozunk, megáll hit és lépés.

Nagykövetségünk pontos, pontosak lelkészek
Zsebekben pihennek rövidke beszédek,
Persze "kasztizsánul", nem ékes magyar szóval
Vagy rovarirással, ezer éves hóval.

Végre befut "kapu", nameg a zászlók is,
Regösök, cserkészek, imigyen kezdet friss,
Rövidke beszédek, magasztos áldások
Remények, örömeik, "busto" boldogságok.
Éljen a Szent Magdi, AMISZ, vatta Miklós
Közös "gaucho-táltos", csontot forgató jós
Zárom soraimat, szívem "plazához" húz
Ezer évvel köszönt: a vidám Gézengúz!

A SZOLIDARITÁS TÜZE BARILOCHEBAN

Bariloche utcáiban újra felzendült a magyar Himnusz szívdöntő zenéje miközben a polgármester felhúzta nemzetiszínű lobogónkat. Augusztus 20-án nem csak tb. konzulunk, Halbritter Ferenc szemébe szökött a meghatódás könnye. Ő volt az ünnepi szónokunk, miután Egyesületünk újdonsült elnöke, Szántó Esteban köszöntötte az egybegyűlt társaságot, úgy a magyar honfitársakat, mint barilochei hivatalos és baráti személyeket.

Különös megtiszteltetésben volt részünk, mivel a Szent István Iskola küldöttsége az éppen felavatott, vadonatúj zászlóval vonult fel. A Magyarországon hímezett mestermű - fehér alapon a két angyalos óriási magyar címer - joggal mindenki figyelmét magára vonta.

A hivatalos rész után a Barilochei Magyar Egyesület hideg-meleg büfével látta vendégül a kb. 80 személyt egy belvárosi étteremben és a szívmelegítő kupica pálinka után, vidáman és hálásan távozott mindenki.

Este pedig nagy meglepetés várt a magyar kolónia tagjaira; pontosan 21 órakor ünnepélyesen meggyújtottunk 70 piros-fehér-zöld gyertyát és elénekel-tük a magyar Himnusz, eképpen bekapcsolódván a Magyar Szolidaritás Tüze-mozgalmába, ami abban a percben körbefutott az egész világon.

E megható jelenet után finom vacsora várt ránk, ami főképpen a jól sikerült Fiesta de las Colectividades miatt a mindenki által nyújtott önzetlen segítség eredménye volt.

(Retezár Mónica)

Köszönet mindazoknak, akik színvonalas munkájukkal, anyagi támogatásukkal segítik a lap folyamatos megjelenését!

Novemberi lapzárta október 10 Anyag és hírek beküldésére
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

WASS ALBERT: KI A MAGYAR?

Ki a magyar hát, cimbora?
Te, vagy én? Vagy a harmadik?
Nosza döntsük el szaporán,
míg el nem sülyed a ladik!
Ragadjunk hát lapátot, csákányt, evezőt!

Ebura fakó!
Így csináljuk már ezer éve,
Ez hát nekünk való!
Aztán, ha majd holt tetemünket kiveti a víz a partra:
magyar lesz Te is, én is,
a harmadik is, mind, mind,
kit halva,
bevert fejjel, némán, gyászban fektethetünk a ravatalra.

Szekács Miklós előadása az ebéd alatt

Guadalupe bazilika - FOTO TRIKI

A szertartást követte az ünnepi ebéd a Mindszentynumban, ahol legalább 120 ünneplőt számolhattunk Józsa Mátyás nagykövet és családja, a magyar egyesületek vezetői, kolóniánk kiemelkedő személyiségei és közösségünk számos tagja részvételével. A finom ebédet a Mindszentynum vezetőségének hölgytagjai remekelték, Paál Magdi vezetésével.

(Bobrik György)

Mesélj nekem Édesanyám!

Mesélj nekem, Édesanyám Nagymagyarországról,
Tündérfényes, ezeréves boldog mennysországról.
Mutasd meg, hogy merre is volt Pozsony, Kassa, Várad...
Miért van, hogy a szemed könnye soha fel nem szárad?

Látod, fiam, itt van Uzsok, itt a Tisza partja...
Hős apádat, idegenben, magyar föld takarja.
Magyar nótát zeng a madár, felette az ágon,
S azt dalolja: „Lesz még egyszer ünnep a világon!”

(Eröss Béla zenéje és verse, 1946)

Az Ars Hungarica hangversenye a Mozarteumban

(anyagtorlódás miatt csak most adjuk közre! Szerk.)

Június 29-én, a Mozarteum Argentino magas presztízsű zeneciklusán belül tartotta meg az Ars Hungarica idej egyik legfontosabb hangversenyét a teljesen megtelt Gran Rex színházteremben hozzávetőleg 2000 hallgató jelenlétében. A magyar zene kifejezései című programot Leidemann Sylvia nagyon változatosan és hangulatosan állította össze.

A Coral Hungaria Kodály Zoltán két művével kezdte a koncertet (Naphimnusz és Szép könyörgés). A gyorsan egymásután pergő számokban Amalia

Del Giudice klarinétos, Oleg Pishenin, a tavalyi Ars Hungarica Teatro Colón koncertjének concertinója és Inés Panzone Benedek, a Coral Hungaria tagja és szokásos zongoristája adott elő Rózsa Miklós, Járdányi Pál, Bartók Béla, Szervánszky Endre és Weiner Leó műveket. Közbeiktatva a Coral Hungaria Pásztai Miklós Csángó magyar szerelmi dalát és egy Bárdos Lajos művet énekelt, majd a kórus szólistája, Marcela Sotelano a nagyon nehéz, trillázó cabalettát, Gara Mária dalát adta elő Erkel Hunyadi László operájából.

Befejezésül, a Coral Hungaria, szoprán szólistával és zongorakísérettel Huszka Jenő Gül Baba operettjéből és Kacsóh Pongrácz János Vitéz daljátékából énekelt részleteket. A ragyogóan előadott darabokat a közönség nagy lelkesedéssel tapsolta meg. Ez a program valóban megadta a lehetőséget mind az argentin, mind a magyar közösség sok jelenlévő tagjának, hogy sok, nekik eddig ismeretlen magyar zeneszerző műveit először élvezhessék.

(Szekács Miklós)

DURAY MIKLÓS folyt. a 3. oldalról

sem értem; illetve egyetlen módon tudom megérteni, hogy azok, akik az alapvető magyar érdekeket lekezelőleg, elutasítólag, bántalmazólag vélelmezik, azoknak a nemzethez semmi közük, noha magyarul beszélnek. Nem attól magyar valaki, hogy tud magyarul, vagy magyarul beszél, hanem attól, hogy tud magyarul gondolkodni. Úgy tud magyarul gondolkodni,

Az agy mosás tartott nem csak 89-ig, még ma is folytatódik

hogy egyszerre látja a múltat az összes hibájával, és összes erényével együtt a jelen időt is ehhez kapcsolódva értelmezi, és a jövőjét látja a nemzetnek, vagy legalább is tervezi. Az agy mosás tartott nem csak 89-ig, még ma is folytatódik, mert a pedagógusoknak egy része, akik a kádári rendszerben váltak tanárokká, tanítókká, azoknak jelentős része ma is tanít, és nagyon sokan azokat a hülyeségeket tanítják, amit akkor vertek a fejükbe. Valószínűleg a nemzet magára találásával is az a módszer követendő, amit Mózesék követtek az egyiptomi rabságból való kijövetel után, hogy addig nem szabad beengedni a nemzetet az Ígéret Földjére, amíg nem hal ki az az egy-két korosztály,

A kommunizmus ugyanolyan rombolóhatással volt a magyarságra, mint a zsidóságra az egyiptomi szolgaság

amely rabszolgaságban nőtt fel, és ott alakult ki a tudata. És a kommunizmus ugyanolyan rombolóhatással volt a magyarságra, meg más nemzetekre is, - nem mindegyikre egyformán - mint a zsidóságra az egyiptomi szolgaság. Mert az a sok idegen elem, ami a szolgaságba beépült, a bálványimádás az legalább ugyanilyen idegen eleme volt a zsidóság esetében, mint amilyen idegen elem a mi esetünkben a magyar nyelven való magyarellenes gondolkodás.

MP: Ezen a veszélyen mennyit enyhíthet a felföldi Magyar Koalíció Pártja, amelynek ön ügyvezető alelnöke?

DM: Rendkívül nagy küldetésük van azoknak a politikai szervezeteknek, amelyek az elcsatolt területeken az ottani magyarság politikai megjelenítésére jöttek létre. Óriási feladata és óriási felelőssége van egy ilyen szervezetnek. Ha jól végzi a feladatát, akkor segíthet is. De tudjuk, hogy a modern politikában a politikai pártokat mindig körülveszik az élőködők, főleg akkor, ha annak a politikai pártnak van már hatalmi pozíciója is, és azok viszont mindent tönkre tudnak tenni. Ezekre a körökre az jellemző, hogy haszonlesők, anyagiak, üzletszemponitúak, ennek viszont egyértelműen értékromboló hatása van. A pénz a transzcendentális

Eddigi életem meggyőzött arról, hogy az érték tud győzni az értéktelen fölött

értékekhez nem hasonlítható. Ha az egyensúly az anyagi és a nem anyagi értékek között nem jön létre, például egy politikai pártnál, akkor az a politikai párt nem tudja a közösséget és a jövőt szolgálni, csak a csoport és az egyéni érdekeket.

MP: Ön most lett hatvanéves. Mi ad okot az optimizmusra életének hátralévő évtizedeire előre tekintve?

DM: Hogyha mindazt szemlélem, ami körülvesz, és amit átéltem eddig, abból ugyan nem sok okom adódna a derűlátásra - viszont én egy hittel telített ember vagyok. Életem eddigi szakaszai, amelyek néhány évtizedben mérhetők, azért mindig szolgáltak például arra, hogy elhiggyem azt önmagamnak is, hogy az érték tud győzni az értéktelen fölött. Mivelhogy számomra a földi értékek között a legnagyobb értéket a szeretet és a nemzet jelenti, meg vagyok róla győződve, hogy a szeretet és a nemzet győz a gyűlölet és a szétesés fölött.

Csak az olvassa...

Csak az olvassa versemet,
Ki ismer engem és szeret,
Aki a semmiben hajóz
S hogy mi lesz, tudja, mint a jós,

Mert álmaiban megjelent
Emberi formában a csend
S szívében néha elidőz
A tigris és a szelíd őz.

József Attila (1905-1937)

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület, 1. em. (Pje. Juncal 4250, Olivos).
Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar)
Esetleges más órarend egyeztetésére
Tel. 4798-2596 / 4723-3655.

A HUNGÁRIA Egyesület vendéglőse

Omar, családi légkörben

szeretettel várja vendégeit

Nyitva: minden este, kivéve hétfőn

Pasaje Juncal 4250 - Olivos
Asztalfoglalás: 4799-8437 / 4711-0144

47. CSERKÉSZBÁL

2005. szeptember 17... 21 órakor a Hungária nagytermében egyre több az ember... nagy az izgalom... és végre szólnak a trombiták! Megkezdődött a 47. cserkészbálunk: "Szeretettel köszöntjük a jelenlevőket..."

Sokan voltak, sok fiatal; hát persze, idén 6 elsőbálos leányt mutattunk be. Hat aktív cserkészt, akikben a cserkészszellem él, és akik az összetartás valódi példája! Együtt készültek erre az estére, délután együtt mentek el mind a hatan a fodrászhoz! Öröm volt látni őket és érezni, hogy a cserkészlet által milyen mély és valódi emberi kapcsolatok alakulnak ki.

Miután a sok fiatal levonult díszmagyarban, Boeskaiban, jöttek a köszöntőbeszédék: Lomniczy József (magyarul) és Haller Ines (spanyolul). Következett a hagyományos Palotás. Nagyon megható ennyi fiatal

látni, akik ápolják és őrzik magyarságukat! Ez a tánc mindenkiben megelevenít valamilyen emléket, régi bált, barátot...

Az elsőbálosok bemutatása meglepő volt. "Miért néz mindenki hátrafelé, a lépcső felé és nem a színpadra? Mi történik ott?" Az történt, hogy a lányok nem a színpadról, hanem a hátsó lépcsőről, a terem végéről vonultak be egyenként a gavallérokkal, akikkel végigsetáltak a nagytermen, egy gyertyaösvényen keresztül. A színpadnál búcsút vettek a fiúktól és felmentek a színpadra. Szép volt, más volt, meglepő volt... A lányok igazi királykisasszonyok voltak! Élénkek, frissek, vidámak! Ez az ő estjük volt! A gavallérok is igen izgultak. Voltak olyanok, akik először vezettek be leányt... sőt, volt olyan, aki Miamiából kimondottan erre az alkalomra utazott le!

Íme az elsőbálos leányok névsora, mind aktívak, a cserkészletünk jövője: Jeffrey Viki, Lomniczy Melinda, Mihályfi Kinga, Simone Anni, Szentiványi Julcsi és Tóth Katinka.

A keringők után már ÁLLT A BÁL! - és mindenki táncra perdült. Néhány órára mindenki elfelejtette gondjait, és élvezte, hogy együtt lehet barátaival, hogy szórakozhat, és jelenlétével támogathatja a cserkészek munkáját. És ezt több generáció EGYÜTT tette.

A másik nagy meglepetés éjjelkor történt, amikor a fiatalok eltáncoltak egy új táncot, az "Udvari Sarkantyúst", Erkel Ferenc *Bánk Bán* zenéjére. Ez a tánc a középker európai királyi udvarnak egy pillanatát ábrázolja, az akkori polgárság és parasztság táncai alapján. Gyönyörű volt!

Lomniczy József ünnepi beszéde FOTO MARKO

Ragyognak az elsőbálosok! FOTO MARKO

A díszbevonulás előtt FOTO MARKO

Palotás... (részlet) FOTO MARKO

Sarkantyús FOTO MARKO

Áll a bál! FOTO MARKO

De szép a díszmagyar! FOTO MARKO

Még meg szeretném említeni a csárdát! A cserkészleányok ötletesen, hangulatosan díszítették ki. Olyan volt, mint egy igazi dzsungel, forrással, őserdővel, mindenféle bogárral, állattal. Nagyon sokat dolgoztak, de az erőfeszítés megérte! Természetesen az étel is finom volt! Gratulálunk, lányok!

Sokáig szólt a zene és mindenki fáradhatatlanul ropta a táncot reggel négyig, amikor a gyertyák lángjai köré ülve Collia

Alex vezetésével elkezdődött a tábortűz. Mint egy nagycsalád, mindannyian együtt, fiatalok, szülők, nagymamák, énekeltek a magyar népdalokat. 2005-ben, itt Argentínában, a magyarság lángja még mindig ég, a cserkészszeme él! Emberebb emberre milyen nagy szükség van ezen a földön! De magyarabb magyarra is, őszintére, szeretőre! És a mi feladatunk megteremteni ezt a légkört.

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi

Nagykövet házaspár és magyar művész FOTO TRIKI

A fényképek megtekinthetők és megrendelhetők a Hungáriában. 13 x 18 cm méret ára \$ 3.-

Hirdessen az AMH-ban!
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

ESEMÉNYNAPTÁR:
LÁSD SP RÉSZ
UTOLSÓ OLDAL

Az Argentínai Magyar Hírlap előző számai interneten is olvashatók
<http://epa.oszk.hu/amh>
www.lamoszsz.hu/amh

✓ **Novemberi lapzárta**
október 10 Anyag és hírek beküldésére
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

DÓRY ELENA (Ilcsi)

Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek
szálloda foglalás kül- és belföldön
esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564
elenadory@hotmail.com

Fax: 4812-3239

November 20-án 12 órakor
ZARÁNDOKOLÁS LUJÁNBA
 MAGYAROK NAGYASSZONYA
 KÁPOLNÁJÁNAK BESZENTELÉSE A
 LUJÁNI BAZILIKA ALTEMPLOMÁBAN
Autóbuszokról gondoskodunk
 Argentínai Magyar Katolikusok Szövetsége
 (Mindszentynum)

KÖNYVSZEMLE

Pablo Urbányi: Silver

Pablo Urbányi nem ismeretlen a magyar olvasók előtt, 1992-ben már jelent meg egy szatíragyűjteménye magyarul A hagyatéék címmel, a 2004-es ünnepi könyvhétre pedig **Silver című regényét** adta ki a NAP Kiadó, Dobos Éva kitűnő fordításában (a könyv 2500 Ft-ért kapható). A nagy sikerű magyar nyelvű kiadás fülszövegében többek között az alábbiakat olvashatjuk: „Pablo Urbányi, aki egyetemi tanár Ottawában, és **spanyol nyelvű argentin íróként szerzett világhírnevet**, Magyarországon született 1939-ben. Szülei hét éves korában emigráltak Argentínába. Írásait a latin-amerikaiságba oltott közép-európai groteszk hangulata jellemzi. Silver című szatirikus regénye egy intelligens majom keserűes karriertörténete a méltatlan emberek között... A képmutató, felszínes fogyasztói társadalmat kigúnyoló mű 1993-ban bekerült az argentin Premio Planeta irodalmi díj döntőjébe.”

De miről is szól ez a különös könyv? Egy Silver nevű beszélő, gondolkodó és író-olvasó gorilláról, akit - még kölyökkamajmocska korában - egy amerikai szociológus házaspár vitt át Afrikából az Egyesült Államokba, nyakatekert tudományos megfigyelések (és elismerések) reményében; aki növekedése során mind a nevelőit, mind a tágabb kutatói világot mehökkenti különleges adottságaival; aki egy majdnem végzetessé vált botrány után (a nevelőanyja elcsábítja, a nevelőapja pedig rajtakapja őket) egy állatkerti luxusketrecben folytatja életét; akit egy újabb tudományos kísérlet alanyaként, több majomtársával együtt visszavisznek Afrikába, ahol megpróbálják „visszavadtítani”; aki a kísérlet teljes csődje után (a vadon természetes világába csak az akciót irányító fanatikus doktorandusz-hölgy tud asszimilálni a majomválasztékba és a viharos metamorfózis után) visszaszökik a civilizációba; és aki végül egy állatvédő Alapítvány kirkatfigurájaként egy toloszékben tengeti az életét, nagyobb érdeklődést keltve különleges rágógumi-felfújó képességével, mint azzal, hogy beszél, ír, olvas, gondolkodik...

Silver mindezt maga meséli el a regény kerettörténetében Marcónak, az Argentínából bevándorolt filmrendezőnek egy amúgy meglehetősen unalmas egyetemi partyn.

A Silver kellemetlen regény. Kellemetlen és kényelmetlen. Természetesen szándékoltan az, mint minden szatirikus írás, bár közben nem mond le az irodalmi mű eredendő céljáról sem, arról, hogy az elbeszéléssel egyben szórakoztasson is. Ez azonban nem könnyű feladat - szatírárt írni is nehéz, nemcsak nem írni. Pablo Urbányi elszánt lendülettel lát feladata megoldásához; a modern (nyugati) civilizáció elevejébe vágó anti-Tarzan történet alaphelyzete, kiindulópontja számos kényes metafora kibontására ad lehetőséget,

s a történet előrehaladtával az abszurd úgy oldódik természetessé, hogy közben minden, természetesnek hitt civilizációs reflexünk fájdalmas görcsbe rándul. Annál is inkább, mert a regény ironiája mindnyájunk számára ismerős, keserves léttapasztalatra épül, a globalizáció térdhódításával együttjáró identitásválság realitásaira, amit az elmúlt évtizedek emigrációs mozgásai csak tovább mélyítettek. Silver, az embermajom mindkét tapasztalat konzekvenciáit magán viseli, (már) nem majom és (még) nem ember, de majomlétén belül is megérinti a kettős identitás ellentmondásait: „tudós” nevelői először csimpánznak hiszik, csak később derül ki róla, hogy gorilla (fricska a felületes, fontoskodó tudományoskodásnak, a haszonelvű kutatói magatartás felszínességének). Az emigrációs gyökértelenség pedig egyenesen alapélménye: Afrikából Amerikába, Amerikából Afrikába hurcolják, mindig egy-egy doktori disszertáció megírásának a reményében (újabb oldalvágás a sikerorientált, szellemi ámokfutó konzumerelmiségnek).

Ebben az emigrációs történetben persze több másik regény is benne van. Egy (kicsit hosszú lére eresztett) kalandregény, egy (keservesen megszenvedett) filozófiai regény, és egy totális kiábrándulást regisztráló állapotregény. Alapanyaga az ironia, a groteszk és az abszurd fokozataira épülő fekete humor; a legfontosabbak azonban Urbányi kérdésfeltevései. (Ne feledjük: az ironia a kérdések feszültsége; a legnagyobb ironikus, Szókratész, mindig kérdezett.) Az első és legfontosabb kérdésfeltevés: kicsoda Silver? Mint kiindulópont meghatározó, hogy nem a Chateaubriand-féle romlatlan vadember (pontosabban annak szélsőséges, állatalakba öltöztetett megtestesítése), a civilizált emberi világgal történő egybevetés Urbányi regényében nem kínál megtisztító konzekvenciákat, egyáltalán, ebben a világban - a mai amerikai értelmiség, a szellemi és anyagi forrásaitól társadalom sekélyes „mintha”-világában - sem az erkölcsi tisztaság, sem az erkölcsi tisztaság befogadásának a képessége nincs meg.

Jellemző, hogy a „kicsoda Silver?” alapkérdésre a történetet meghallgató Marco, az Argentínából bevándorolt filmrendező egy alkalommal azt a választ adja: „Silver én vagyok.” Az üres életű létkísérleti alany szembesülése az üres létformákkal a valóság minden szereplőjében a frusztráció közös élményét tudatosítja. Miközben a valóság egymást szemmel tartó szubsztanciái helyet, tartalmat, jelentést cserélnek (Silver és Marco egy-egy pillanatra, Silver és Jane mindörökre), ahogy Julio Cortázar Axolotl című novellájában a különleges formájú hal elbűvölt látogatója egy napon az akvárium üveglapján belül

találja magát, szemben önmaga ámuló arcával. Csak itt még elszomorítóbb a helyzet: Pablo Urbányi történetében a hely, a tartalom és a jelentés egyaránt relativizált, semmi sem az, ami, vagy legalábbis semmi sem úgy az, ahogy - talán - lennie kellene. A regény egyik kulcsmondata: „Végül is, ezen a világon minden lehetséges, s bármit el lehet adni bármi helyett”. S a megbízható identitás kapaszkodója nélkül bukdácsoló individuum törvényszerű útvesztéseit csak súlyosbítja az irányító hatalom kapkodó elméletisége, amely a legcsekélyebb mértékben sincs tekintettel az egyéni individuális szükségleteire. (Ismerős politikai sztereotípiák ezek: akarunk ellenére boldogítani az embereket olyan törekvés, amivel már több társadalmi-ideológiai kísérlet látványosan becsődölt, a leglátványosabban a kommunizmus.) Megoldás pedig nincs, a Pablo Urbányi által ábrázolt, minden abszurditása ellenére kétségbejöttön valóságos világban nemcsak a happy endnek, hanem a reménynek sincs helye. Sehol egy igazi érzelm, csak az értelem nélküli, megalkuvást nem ismerő haszonelvűség. Az egyetlen emberi érzelm is kiklik (Dianne), a boldogság mindig csak lehetőségként jelenik meg, ez a lehetőség azonban sohasem valósul meg.

A további kérdések - mire vezethet a hatalom irány nélküli kapkodása egy profitorientált társadalomban?, szükségserűen tragikomikus-e minden túlzott igyekezet?, megállítható-e még ebben a futóhomok-világban az ember elgyökértelenedése?, stb. - a szemlélő értelem hasonló senkiföldjére futnak. Ezt a vizsgálatanságot csak humorral lehet elviselni. Egyik budapesti interjújában Urbányi Arthur Koestlerre hivatkozik, aki szerint a humor a megoldatlan ellentéteknek a megoldása. Pablo Urbányi humora azonban csikorgó, érdes, mint a smirglipapír, mintha ezzel is csak azt akarná kifejezni, hogy amit ábrázol, több, mint veszély: állapot. Állapot, amit a regény egyetlen szereplője sem ért meg. Az olvasó számára pedig, ahogy előrehalad a történetben, egyre nyilvánvalóbbá válik, hogy Silverben, a gorillában nem a beszéd, nem a gondolkodás képessége a legfőbb emberi vonás, hanem a kiábrándulás. Igen, a kiábrándulás is globalizálódik, a természeti világon belül is. És Marco sem ért az egészből semmit. A regény Marco által leírt két zárómondata - „Miféle anyagból vétettünk mi? Máig furdal a kíváncsiság, hogyan tudott akkor a lufikat fújni” - olyan, mint egy érvényét veszített szillogizmus döngve lecsapódó kriptajaja. Itt már fokozhatatlan a nihil. Ezek után csak az emberiség hamleti végszava következhet: „a többi néma csend”.

Szönyi Ferenc, Budapest

(A könyv a HKK könyvtárból kikölcsönözhető. Szerk.)

BRAZÍLIAI HÍREK (Levélrészlet São Paulóból)

Augusztus igen „erős” hónapunk volt. Megvolt a hagyományos Szent István napi ünnepély és a Szeretethál. Továbbá, itt vendég-szerepelt és természetesen családoknál vendégeskedett 16 fiatal táncos Budapestről, Timár Böske és Sándor Csillagszemű ifjúsági táncsoportjából. Rengeteg fellépésük mellett, sikerült megszervezni nekik Rio de Janeiro, Nova Friburgo, Ibiuna és végül a São Paulo-i tengerpartok végiglátogatását és végigélvezését.

Emellett jött még egy 9 tagú citerazenekar, szintén fiatal zenészek és énekesek, a Győr melletti Dunaszegből. Azok csak São Paulóban maradtak, de itt várost mutogattunk nekik, stb.

Következő levelemben bővebben kitérek a Csillagszeműkre és a citerásokra is. No meg idelátogat Bársony államtitkár, aki már járt nálunk. Másfél napig lesz itt, a Magyar Házat meglátogatja, előadást tart, kérdésekre válaszol, koktélt és sós harapnivalót találunk az összes São Paulo-i magyar intézmény vezetőivel, és ünnepélyesen felavatja velünk együtt a magyar Informatikai és Hírszerzési Minisztériumtól **ajándékba** kapott számítógépet!

Pillerné Tirczka Éva

20 éves a Magyar Ház

A São Paulo-i Magyar Ház alakuló közgyűlése 1985. június 24-én zajlott le. Az akkor létezett és aktívan működő 27 magyar egyesület-intézmény küldöttei megvitatták és megszavazták a Magyar Ház Működési Szabályzatát és megválasztották az első vezetőséget. Ezzel a Magyar Ház hivatalosan is megkezdte működését.

Ma már kevesen emlékeznek arra a nagy munkára és erőfeszítésre, ami ezt az alakuló közgyűlést megelőzte és lehetővé tette. Nemcsak az anyagi feltételeket kellett előteremteni, de le kellett győzni bizalmatlanságot, társadalmi és politikai ellentéteket és előítéleteket. São Paulo akkori magyar intézményei nem tartották össze, a magyarok gyakran nem is érintkeztek egymással és még fontos magyar közügyekben is nehéz volt őket együttműködésre készíteni.

A São Paulo-i magyarság korábbi megosztottságának igazából a Magyar Ház létrehozása és működése vetett véget, és erre az akkori vezetőség tudatosan is törekedett. Ezért mondta ki a Működési Szabályzat IV. pontja, hogy

„a Magyar Ház célja a magyar művelődés, nyelv és nemzeti identitás ápolása és fenntartása és ennek a célkitűzésnek megvalósítására otthont nyújt minden magyar intézménynek, egyesületnek”.

Azt hisszük, hogy az elmúlt 20 esztendőben hűek maradtunk a fenti célkitűzéshez és reméljük, hogy vállalt hivatását a Magyar Ház a jövőben is be fogja tölteni.

A Magyar Házat létrehozó Bizottság tagjai a következők voltak:

Ecsedy Tamás, Előd László, Fejér Szabolcs, Gyárfás Tamás, Hársi Sári, Hegyi Ferenc, Kapos László, Kapos Magda, Kokron Ilona, Koszka Árpád, Lovass Tibor, Martics Gyula, Moriné Kaiser Klára, Nagy Attila, Piller Éva, Piller Gedeon, Saurer Ingrid, Szakmáry Levente, Szarukán András, Tirczkáné Palluch Lizi, Tóth László, Troykó György, Zágón Bertalan.

Emlékezzünk az ARADI VÉRTANÚK KIVÉGZÉSÉNEK 156. ÉVFORDULÓJÁN

Aulich Lajos utolsó szavai: „Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam. És halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom, megértik ezt a szolgálatot.”

A Reformáció emléke előtt tisztelgünk

Csanádi Imre szép versével

Nádfődeles pajta, sár-alkotmány lehetett,
 mégis szentegyháznak ékesen neveztetett;
 áldott áhitatra
 magába foglalta
 a kis gyülekezetet.

Taposott jobbágyok, német elől szököttek,
 török sarcát sýnlők, e szent helyre
 feljöttek;

bocskorban, mezítláb,
 szomjúhozva itták
 próféták mit hirdettek.

Testben szakadozva, szabadulva
 gályákról,
 szólt hatalmas szóval toprongyos
 prédikátor:

gátakat sodort már
 válaszul a zsolttár,
 zúgták mint erős tábor.
 Idáig lopózott, itt talált lakozásra
 napnyugati Kálvin tilalmas tanítása;
 kert alatt toportyán
 harsant égő portán
 tatár ló vonítása.

Dült itt pöre átok pópás álnok urakra,
 Antikrisztus-nyája pilises tar papokra,
 Aranyozott, fényes,
 bálványos -tömjénes
 palota-templomokra.

Mi más hajlék volt ez! : puszta négy fal,
 tapasztott
 tojásbé, akárki melyet földbe taposhat,

hadak tengerében
 rüt sájka, törékeny,
 tárgya minden gonosznak.

Mégis megtartódat benne becsüld,
 magyarság,
 ország lappangott itt, mikor nem vala
 ország:
 ő árváit Isten
 vezérelvén hitben,
 lett Bástyá és Bátoróság.

Két vad pogány melyet zúzott-facsart
 mint sajtó,
 nép dacolhatott itt, zsidók jaját sóhajto,
 helvét tant citáló,
 magára találó
 térdet-fejet nem hajto.

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

OKTÓBER

1. id. **Arany László** / id. **Mátray György** / **Álvarez Zöldi Viktória** – 3. **Papp István** / **Bernáth Bella** – 5. **Csaba Miklósné** / **Molnár Istvánné** – 6. ifj. **Lovrics János** / özv. **Kessler Istvánné**, **Balogh Judit** / **Lomniczy Micaela** – 8. **Bonapartian Dani** / **Vota Wanda** (öo) – 10. **Zombory Ági** (MO) – 11. **Colliané**, **Theész Anna Rózsa** – 13. **Ángyán Béláné** / **Roósz Krisztina** – 15. **Gróber Lisa** / **Kiss László** – 16. **Lajtaváry Zsuzsi** – 17. **Lajtaváry András** és **Richard** / **Venesio Gabi** – 18. **Domínguez Alex** – 19. **Nádházi János** – 20. **Benedek Lászlóné** – 21. **Berkes László** – 22. **Megyery Edith** / **Megyery Cristina** – 24. **Kádár Róbert** – 25. **Venesio Szilvia** – 26. **Balogh-Kovács Inés** / **Hersitzky Győző** / **Kádár Zsuzsi** – 28. **Kádár Károly** – 29. **Molnár László** – 30. **Bakcsy Szabolcsné** – 31. **Balogh-Kovács János** / **Bihar Győző** (USA) / **Józsa Vilmos**

Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ;Feliz cumpleaños!

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Már írtam egyszer, hogy nem szeretek "monologizálni".

Ennek ellenére eddig nem sok visszhangot kaptam olvasóimtól. Most kivételesen nem panaszkodhatom, mert szeptemberben elutaztam Európába. Nemhiába majdnem 50 évet voltam az utazási szakmában, erről nehéz leszokni. Ha a jó Isten is úgy akarja, október 5-én ismét itthon leszek. Időközben megírtam, amit most olvashattok.

A Zaha házaspár, Alexandra és Sanyi, CSÍKSOMLYÓN, a "csíkszögödi keresztaljjal" vonult a búcsújárókkal a Nyereghegy magaslatán felállított, szabadtéri OLTAR felé.

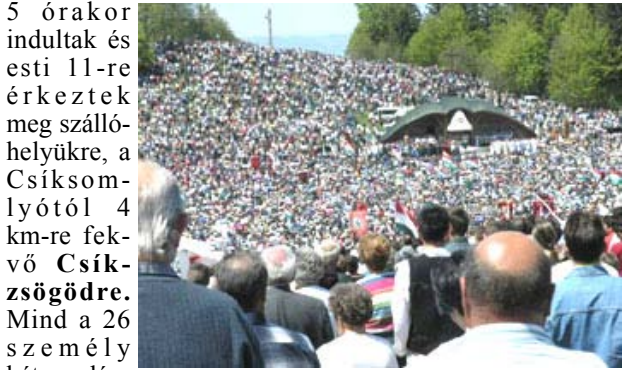
Csíksomlyó századokon át a katolikus székelység és csángóság búcsújáróhelye volt, de az utóbbi évtizedekben

a szétszórt, teljes magyarországi zarándokhelyévé vált. A modern hírszolgálat, közlekedési lehetőségek elérhetővé tették a világ minden táján élő magyar keresztények számára is. Az idén, 2005. május 14-én, Pünkösdszombatján, a hagyományos Csíksomlyói búcsún majd félmillió ember vett részt. A több száz

zászló alatt felvonuló búcsújárókat gyönyörű napsütéssel és kék éggel áldotta meg a jó Isten.

Hogyan is kerültek **Zaháék** a "csíkszögödi keresztaljba", a csíkszögödi székelyek zászlaja alá? Fialatos lendülettel, egy ifjúsági csoporttal jutottak el Erdélybe. Budapesten tanuló külföldi diákoknak (17-23 évesek) a **Balassi Bálint** Intézet egy 8 napos kirándulást rendezett, amelyen 22 diák, két tanárnő, a két Zaha szülő, vagyis összesen 24 személy vett részt, és Gyula bácsi, a szigorú buszvezető. Érdekes megemlíteni, hogy a 22 diák hét különböző ország magyarul beszélő fiatal polgára. (USA-Kanada-Svédország-Finnország-Hollandia-Brazília-Argentína). Esőben, hajnali 5 órakor

indultak és esti 11-re érkeztek meg szállóhelyükre, a Csíksomlyótól 4 km-re fekvő **Csíkszögödre**. Mind a 26 személy két vendégszerető család házában kapott szállást és ellátást. **Fodor Levente** (42 éves) és családja, meg **Lakatos András** és családja, valóban kitétek magukért. A szó szoros értelmében saját kényelmükről mondtak le, hogy mindenkinek szépen vetett ágya és a házaspárnak meg a 2 tanárnőnek külön szobája legyen. Arról nem is beszélek, milyen gondot okozhatott a háziurnak a későn érkező vendégek részére elkészített és majdnem éjfélkor felszolgált bogrács-gulyás... Egy heti tartózkodásuk alatt Fodor Levente volt a vezetőjük, minden kirándulásuk szervezője, kísérője és lelkes tanítója. Útjuk sikerét nagyrészt neki köszönhetik. **Levente meggyőződése, hogy a fiatalokba "egyenként" kell beleplántálni a magyarságtudat, a hazaszeretet magját!**

Pünkösdszombat reggelén kis csoportuk gyalog indult el Csíkszögödről és velük együtt haladt a nép Csíksomlyó felé. A Székelyföldiek természetesen népviseletben, a férfiak a fehér posztó "harisnyában", a lányok a piros-fekete szoknyában és bársony mellényben. Hihetetlen és megható volt látni a megszámlálhatatlan embertömeget. Vajon ez a sok ember valóban imádkozni jön össze, vagy fogadalom köti őket, vagy áldást, bátorságot, hitet remélnék? Mi készíti az emberek ekkora tömegét, még messze földről is ide zarándokolni? Nehéz lenne pár szóban válaszolni ezekre a kérdésekre. Röviden azt mondhatnánk: Ez **bizonyágtétel, és hálaadás**. Ebben az ünneplésben a szétszakított magyarság hite, a közös jövő reménye, a közösség küldetésstudata fejeződik ki. Mind a nemzeti önérték, mind a vallásos buzgalom fűti a kedélyeket, de azt hiszem a nemzeti önérték még egy kicsit erősebben...

VÁNDORMADARAK

Ritka kedves párizsi vendégek érkeztek a napokban Argentínába: özv. Szabó Zoltánné, Szekeres Zsuzsi és élettársa Korbuly Gergely.

Érdekes megfigyelni, hogy az Argentínában felnőtt magyar gyermekek, akár hová is veti őket a sors felnőtt korukban, időnként "haza-haza" járnak, vissza Argentínába. Lehet, hogy szüleikkel a negyvenes évek végén vagy az ötvenes évek elején, kicsi korukban érkeztek, lehet, hogy már itt születtek, de minden esetben itt jártak iskolába, (talán még Plátanosra is), egyetemre, cserkészetre. A gyermekkorban szövődött baráti kör, a legszorosabb kapcsolat, Argentínához köti őket. Ha megkérdezem a hazatérő "felnőtteket", mi a nemzeti identitásuk, melyik hazához tartoznak tulajdonképpen, valószínű természetesen találják, hogy jó magyarok maradtak, és jó állampolgárai annak az országnak, ahová a sors, a megélhetési lehetőség vitte el őket, mégis Argentínában érzik "otthon" magukat, főleg ha élnek még azok, akiket gyermekkorukban szerettek.

Zsuzsi ezelőtt egy évvel, lányával Ágnessel egy hónapot töltött Buenos Airesben és ez alatt főleg gyermekkor emlékeit és a régi barátok társaságát keresték. Ezzel szemben idén Gergellyel jött és neki akarta megmutatni Argentína legszebb tartományai közül **Patagóniát és a Tűzföldet**, amit a világ minden táján hirdetnek és ismertetnek. Útjukat Zilahi Sebess Zsuzsi barátnője jó előre megszervezte, így alig pár napot láthattuk őket Buenos Airesben. Szerencsére elcsíptem őket 8 napos déli túrájuk után, mielőtt koffereiket átsomagolva tovább utaztak Peruba, egy másik világsodát megtekinteni Machu Picchuban. Örültem, hogy ez által volt alkalmam meghallgatni beszámolójukat erről a csodálatos útról. Megtudtam, hogy most (még télen is) létezik egy 3 napos hajókirándulás, teljes ellátással, amivel minden jéghegyet a hajóból csodálhatnak meg. Az bizonyítja, hogy mennyire újszerű ez a túra, hogy a 3 napos körúton CSAK ők ketten vettek részt. "Kibéreltetek a hajót?" kérdeztem. "Nem, de kicsit fázós milliomosnak éreztük magunkat..." Érdekes az is, hogy Zsuzsit, a természet szépsége mellett, leginkább az *odavezető út kiellen pusztagya*, beláthatatlan üressége hatotta meg. **A Río Gallegosból Calafatéba vezető út mentén**, minden pár km távolságban kis "santuáriók" voltak felállítva: a "Difunta Correa", vagy még több a "Gauchito Gil" tiszteletére. A "Difuntáról" már hallott Zsuzsi és meghatotta, hogy a kis "santuáriók" körül ásványvíz üvegek sorakoztak a szomjas vándorok segítségére. A "Gauchitónak" viszont cigarettá, sütemény vagy cukorka volt lerakva a szegények részére.

A koffercsomagolást rábíztuk Gerire, így közben zavarhattam még Zsuzsit néhány, a családjára vonatkozó kérdéssel. Megnyugtató, hogy munkájából nyugodtan meg tud élni, szereti és érdekli, amivel foglalkozik. Fontos beosztása van egy *Szociális és Gazdasági Tanács* állami véleménykutató és tanácsadó szervezetben. Ez a szervezet a francia Parlamenttel párhuzamosan dolgozik, és bármely esedékes parlamenti döntés előtt erre a szervezetre bízta a társadalom véleményének kiértékelését. Minket, argentinokat (engem beleértve) bámulatba ejt, hogy ennek mekkora fontosságot tulajdonítanak. Zsuzsika 20 év alatt sok tapasztalatot és tudást gyűjtött ezen a pályán. Még 5 évig folytatja, és utána nyugdíjba vonul.

Emlegettük sikeres és okos bátyját, SZEKERES SZABOLCSOT, akizeptember 1-én foglalta el új beosztását, mint gazdasági tanácsos a **Spanyolországban, Sevillában** megalakult EU-hivatalban, ahol a "Desarrollo Dura-

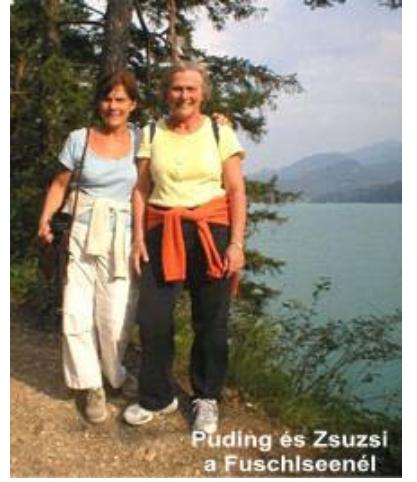

Atutazóban Erdély felé távally Szekeres Szabolcs 3 gyermekével (Melinda 8, Jóna 6, Botond 4) Sebess Mártiékhoz Teisendorftban

ITT VAGYUNK, RAGYOGUNK!

A Sebess nővérek nagyon boldog 2 hetet töltöttek együtt

Németországban, Franke Gerhárde Márti (a. Puding) Teisendorfi szép házában. Természetesen Zsuzsi nyugtalan természetével minden napra kitálat valami kirándulást a Salzkammergut tavai mellé. Sajnos fürödni csak kétszer tudtak, mert, mint ismeretes, az idén nem volt valódi nyár sok helyen Európában. Majd minden nap hideg, borús, sőt esős volt az idő. Zsuzsi útjának fénypontja egy 3 napos út volt Bayreuthba, az évente ismétlődő ünnepi Wagner-fesztiválra.

Puding és Zsuzsi a Fuschlseentel

Szerencsére az eső sem esett, így valóban ragyogtak a Festspielhaus előtti virágágyak. A "Trisztán és Izolda" volt soron. Inkább hallgatták, mint nézték. A premieren kifütyülték

... és Bayreuthban

a modern rendezés miatt, de a lányok erre fel voltak készülve és nem találták túlzottan modernnek. Márti Salzburgban már sokkal *olyanabbakat* is látott...

DANIEL BARENBOIM MESTER, A WEST-EASTERN DIVAN ZENEKARAL A TEATRO COLÓNBAN

Augusztus 9. és 11-én a világhírű, Argentína szülőtte karmester a Mozarteum rendezésében csodálatos hangversenyekkel ajándékozta meg honfitársait. Barenboim akarattal Buenos Airesben szervezte meg koncertjeit, "az egyetlen helyen, ahol ez lehetséges", mondta. Ezt a több nemzetiségű ifjaiból (palesztinok, izraeliek, spanyolok) összeállított zenekart példaképnek szánta az izraeli Barenboim, hogy kimutassa, milyen mértékben tud a zene harmóniája különböző, egymással szembenálló népeket egy közös nevezőre, megértésre hozni. A mester szavai szerint "nevük biztonsági okok miatt nincs föltüntetve a programfüzetben".

Bizonyára minden érdekelt hallotta vagy látta az előadásokat, hisz azok, akiknek nem volt alkalmuk a Colónban részt venni, meghallhatták a Radio Nacional direkt közvetítéséből, sőt láthatták augusztus 13-án a tévében. Az én rovatom nem alkalmas ennek a csodálatos eseményeknek méltatására, de megemlítem, hogy még a program összeállításában is találhattunk egyfajta szimbólumtartalmat: A keresztény Mozart, a zsidó Mahler és a zsidókat nem kedvelő Wagner ragyogó műveit egyforma odaadással játszották.

ble" kérdésem gondolkodnak. Gyengébbek kedvéért magyarul: *Fejlődés hosszú távra*, tehát tisztaság, víz és levegőszennyeződés, higiénia. stb. kérdések (tréfásan így hívja: "füstfaragó intézet"). Sevillába három gyermekét is magával viszi. Mielőtt új állását elfoglalta, pontosabban augusztus 13-án, autóval elszaladt ERDÉLYBE, ősei földjére, *Mezőmadarasra*, ahol épít egy kis családi házat. A mezőmadarasi templomot tavaly saját költségére tataroztatta. Argentínában élő barátja SEBESS PÉTER hamarabb értesült terveiről, mint mi, és sürgősen elrepült Pestre, hogy átszálljon Szabolcs autójába, és ezzel beteljesüljön régi vágya, hogy ő is megismerhesse - Szabolcs társaságában! - a Zilahi Sebess család ősi földjét, Marosvásárhelyt. (Mezőmadaras Marosvásárhelytől 25 km-re fekszik, nyugatra).

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP ALAPÍTÓ TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino

Eickertné, Toinette

Gorondi István és Edith (U.S.A.)

Lomniczy József

Monostoryné, Ildikó

Móricz Istvánné

Papp Jenő

Takács István

Zilahi Sebess Jenőné, Bonczos Zsuzsanna

Zombory István

Zöldi Márton

Bejött adomány:

N.N.

Dr. Orbán László

Dr. Farkas Ferenc

Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.)

N.N.

Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacsevich

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

h

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

**Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria**

informan que desde el
30/05/05 los atienden
en su nueva oficina sita en
Libertad 480 2° piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Medicamentos

producidos con

alta tecnología

y riguroso

control

1940 - 2005

Gadór • 65 Años

Al Cuidado de la Vida

SUSANA SEBESS

Viajes Corporativos
Viajes de Placer
Eventos y Convenciones

FURLONG-FOX

Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 - C1009ABU - Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 - ssebess@furlong-fox.com.ar

Novemberi lapzárta október 10!

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata

Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna - haynal@fibertel.com.ar

Rovatvezetők Bonczos Zsuzsa, Zólyomi Kati

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi

Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

http://epa.oszk.hu/amh

www.lamoszsz.hu/amh

**A Magyar Köztársaság
nagykövetsége és
konzulátusa adatai:**

**Embajada de la
República de Hungría**

11 de Septiembre 839,
(1426) Buenos Aires

Cónsul : Zoltán Polák
Atención al público
martes y jueves, de 10 a 13 hs.
Teléfono 4778-3734
consul@embhungria.com.ar

**MAGYAROK
VILÁGSZÖVETSÉGE**

Asociación Mundial
de los Húngaros

Dr. Orbán László

Latin-amerikai védnök
Arroyo 897 - (1007) Capital
Tel.: 4327-0726
laszloorban@yahoo.com

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902.
Kérjen órát.

MINDSZENTYNUM

Asociación de Católicos
Húngaros en la Argentina
Aráoz 1857 - (1414) Bs.As.
Tel.: 4864-7570
Pte. János Honfi
paalmagdi@yahoo.com

Ismétlődő események:
A hónap 1. vasárnapján 17 óra,
Szentmise és teadélután.
A hónap 2. keddjén 19 óra,
társas vacsora és választmányi
ülés. Minden tag, barát és
jótévő meg van hívva.

Lic. Eva Barnaky
Psicóloga (UB)
Logoterapeuta

Belgrano **4541-0314**
Palermo **4822-2865**
eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Hijo de húngaros (51) que habla
el idioma húngaro (no perfecto)
busca dama húngara o hija de
húngaros que hable el húngaro
de 40-48 años, soltera, viuda o
divorciada sin hijos, o hijos mayores
independizados. Buena educación
o profesional, atractiva, simpática,
linda figura, para relacionarse
solamente con fines serios. Soy
comerciante y terminaré estudios.
Si estás interesada, cariñosamente
espero tu llamado al tel. particular
4203-0971 (desp. 21 hs.) o en
cualquier momento al celular 15-
4172-1744 (Béla).

Gran Buenos Aires területén kérje
pénzbeszedőnk látogatását!
Alejandra Argüello
4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

- A megjelent írások nem fejezik ki
szükségszerűen a szerkesztő véle-
ményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.
Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött írások a közlé-
snél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK NUESTRAS INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Presidente: Ing. Esteban Takács - ESTEBANTAKACS@aol.com. Vicepresidente 1º: Lic. Juan Honfi - juanhonfi@hotmail.com - Vicepresidenta: Sra. Catalina von Hefty - cvhefty@yahoo.com.ar - Secretario: Ing. Nicolás Vattay - NVATTAY@aol.com - Tel. 4715-2351.

AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4864-7570. Jefa de Agrupación: Cynthia Szeley - cynthipupi@yahoo.com.ar o szeleylp@sinectis.com.ar Tel. 4738-3183 / 155-527-8340 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Jefe de Agrupación: Martín Kerekes - kerekesmartin@yahoo.com.ar - 4837-0161 / 155-116-3863 - Reuniones: Sábados de 14 a 17 hs.

AGRUPACIÓN HÚNGARA DE SANTA FE (CAPITAL) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - Presidente: Zoltán Horogh - adorjan@arnet.com.ar

ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889. Presidente: Nicolás Székácsy - szekasym@xlnet.com.ar www.arshungarica.com.ar

ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986. Presidente: Alejandro Zaha - azaha@arnet.com.ar

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA - Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092. Presidente: László Molnár. Administradora General: Sra. Eva de Morán. Secretaria General: Sra. Isabel V. Rác. - hogarhungaro@hotmail.com

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994. Presidente: Esteban Szántó

ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141. Referentes Arq. Erzsébet Redl, Tel. 4783-6462, y Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

BIBLIOTECA HÚNGARA - Círculo Húngaro de Amigos del libro, biblioteca circulante y archivos - HKK - Húngaria Könyvbarátok Köre, kölcsönkönyv- és levéltár. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437. Atención al público cada viernes 19-21 hs. Referente: Susana K. de Haynal - haynal@fibertel.com.ar Tel. 4723-3655.

CÁMARA ARGENTINO - HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", 1035 Buenos Aires. - Presidente: Ervin Kalpakian. Vicepresidente: Imre de Gosztanyi. Secretario Ejecutivo: Jorge Bobrik Tel./Fax (54-11) 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462. Presidenta: Dra. Zsófia Terek - jakabterek@ciudad.com.ar

CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Presidenta: Lily Filipánics. Tel. (0351) 481-8531 filipanicliliana@hotmail.com Vicepresidente: Gábor Bánáti (03543) 488778 - danabanati@hotmail.com Tesorero: Miguel Filipánics filipanicmiguel@hotmail.com

CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461. Directora: Ana Mocsáry de Beis - beisfami@yahoo.com.ar - Dictado de clases: Sábados de 10 a 13 hs.

CLUB HÚNGARA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144. Presidente: Martín Zöldi mzoldi@dls-argentina.com.ar - Reuniones de la Comisión Directiva: Días miércoles 21 a 22.30 hs. Secretaría: Martes a sábados 18 a 21.30 hs. Domingo 12.30 a 16 hs. Sr. Gusztai. **Restaurante:** Abierto todos los días, excepto lunes. Reservas al 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar.

Esgrima: Horarios: Miércoles de 18.30 a 20.30 hs. y sábados de 15 a 19 hs. Actividad para ambos sexos, a partir de los 8 años. Información: Henriette Várszegi 4461-3992 - henriette@arqa.com

COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052. Referentes: Madres Catalina, Cornelia y María.

COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141. Directora: Arq. Erzsébet Redl - sladislao@ciudad.com.ar

COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - MHBK. Presidente vitéz Lóránd Ferenczy - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Capital Federal - Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640.

CORAL HUNGARIA. Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Directora: Sylvia Leidemann sylvialeidemann@fibertel.com.ar Tel. y Fax 4785-6388 - Ensayos: viernes 21 hs. (consultar por otros horarios).

CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674. Presidente: Pál Szénási.

DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4792-9819. Jefe de Distrito: Matias Lomniczy - mloimnic@arnet.com.ar

IGLESIA EVANGÉLICA LUTERANA UNIDA - Congregación «La Cruz de Cristo». Amenábar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Rvdo. César B. Gogorza, pastor - Presidenta del Consejo Directivo: Catalina von Hefty. Tel/Fax 4503-3736 cvhefty@yahoo.com.ar - **Magyar evangélikus Istentisztelet:** Minden hó 3-ik vasárnapján 11 órakor. Szolgál Nt. Demes András.

KÁRPÁT - FORGÓSZÉL - FOLKLORE HÚNGARO DE CÁMARA. - Buenos Aires-i magyar néptánc mozgalom: Magyar Népi Táncszínház, élő zenével. Rawson 3597, (1636) La Lucila, (Bs. As.) Tel. 4794-6521. - "Kolomp" művészegyüttes (felntöttek számára) minden szombaton 17 órakor a Hungáriában. Para adultos los sábados 17 hs. Hungaria - zolyomikati@fibertel.com.ar http://ar.geocities.com/karpatforgoszel/

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903. Lelkész: Tóth L. Kristóf. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com - Főgondnok: Patak László Tel. 4798-5207 - depatak@argentina.com. Beosztott lelkész: Tóthné Bede Krisztina.

Istentisztelet: vasárnap és vallásos ünnepnapokon 10 órakor. **Istentisztelet a Szent István Otthonban:** minden páros szerdán 11 órakor. Bibliaóra: márciustól decemberig minden hó 1. szerdáján 16 órakor. **Culto conjunto castellano/húngaro:** 3º domingo de cada mes, 10 hs. (con Rev. Gabriel Miraz).

MAGYAR SZÍNTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR. Minden szombaton 19.30-kor a Hungáriában. Catalina Zólyomi - zolyomikati@fibertel.com.ar

MINDSZENTYNUM - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Aráoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570. Presidente: János Honfi mindszentynum@hotmail.com - Caja de ahorros del Bco. Río Nº 031-0319767 / 7 a nombre de la "Asociación Húngara Católica". Restaurante: Tel. 4864-7570.

ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Vitézi Rend. Cptn. Gral. para Sudamérica: vitéz Miklós Vattay, Nº Señora de Luján 1001, (B1608ANI) Troncos del Talar, Bs. As. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - NVATTAY@aol.com

REGÖS - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO. regosargentina@hotmail.com Prácticas: miércoles, viernes y sábados. Director artístico: Edi Bonapartian - edibon1@yahoo.com - 4799-4740, (15) 4033-3333; Informes Miki Kerekes - nkerekes@yahoo.com Tel. 4837-0161, (15) 5701-8605

SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390. Presidente: Dezső Heckmann - amjlmj@yahoo.com.ar

Atención: Les solicitamos a los respectivos responsables que nos informen de las novedades, cambios, errores u omisiones, o de alguna actividad especial. Cualquier corrección debe llegar a esta Redacción lo antes posible. Gracias.

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A.